

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

II. Quos, & ad quid obliget Sigillum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

quia in dubio standum pro pœnitente, ne confessio fiat odiosa: Suar. Bon. & alii communiter contra Bardi, cujus opinio habet plus speculativæ, quam practicæ probabilitatis: Gob. num. 848. Idem ait Croix, si tantum probabile sit, quod nulla sit fractio sigilli; quia sequendo meram probabilitatem contra pœnitentem, confessio hominibus etiam fieret odiosa: ideoque expedit sequi eas Doctorum opiniones, quæ favent sigillo, quia in pari probabilitate non prævalet possessio tuæ libertatis, cum obstet periculum saltem, quod confessio reddatur odiosa: Dian. Gob. t. 7. n. 855.

CAPUT II.

Quos, & ad quid obliget Sigillum?

DICO primo: Sigillum obligat omnes, & singulos, ad quos notitia materiæ sigillo clausæ, sive immediate, sive mediate, sive licite, sive illicite, pervenerit: Doctores communiter: ratio est, quia quivis horum, si revelaret, redderet confessionem Sacramentalem merito odiosam.

Hinc obligatur Primo, Confessarius, etiam putatus, juxta dicta c. 1. non autem pœnitens circa ea, quæ novit ex Confessario in sua confessione, quod scilicet sit indoctus, imprudens, &c. quia sigillum non est à Christo inductum in gratiam Confessarii, sed Pœnitentis: Averf. l. 5. & alii communiter contra Adrian. Palud. & Nav. tenetur tamen pœnitens secreto naturali circa defectus sui Confessarii, ut patet.

Secundo, Obligatur Superior, à quo petitur licentia absolvendi aliquem à reservatis, vel cui se sistit, qui fuerit absolutus ab alio cum onere, &c. Suarez, Lug. Dicast. dicens, hoc esse certum contra Con. Vasq. & alios.

Tertio, Obligatur interpres pœnitentis: D. Thom. Suarez, & alii communiter contra Cajet. & Sat. Item, qui per examen peccatorum dirigit aliquem ad confessionem, etiam cras faciendam alteri: Croix n. 1952. & alii contra Con. & Henr. Item is, cui quis dicit sua peccata, ut postea ex ejus scripto confiteatur alteri: Præp. & alii.

M m 5

Quarto,

Quarto, Obligatur, qui, five ex industria (in qua peccat mortaliter) five ex casu, aut necessitate audit, dum pœnitens confitetur alteri: D. Th. & alii communiter contra Sot. Henr. & Becan. & similiter ille, cui talis auditor illicite revelavit, aut Confessarius licite, vel illicite dixit, & sic de reliquis, ad quos talis notitia pervenerit; quia transit cum suo onere sigilli. Si vero pœnitens omnino sponte ad majorem sui confusionem publice confiteatur coram Confessario, & aliis, Con. & Pal. Pal. putant, solum Confessarium obligari; Stoz vult, obligari etiam alios, si ita velit pœnitens; Lug. d. 23. & Averf. f. 5. dicunt, ipso facto censeride tam licentiam omnibus.

Quinto, Obligatur, qui legit chartam confessionis traditam à pœnitente Confessario, & ab hoc deperditam; quia esset idem, ac si audisset in confessione: Vivald. Veg. Laym. Lug. & alii contra Henr. Gran. & alios; & peccat insuper, si advertenter legat. Si autem legat, antequam tradatur Confessario, Pal. Averf. & alii multi dicunt, obligari solum secreto naturali, quia ea charta non est actualis confessio, nec signum, quo pœnitens manifestat peccata Confessario; sed tantum, ut ea sibi manifestet, & memoria retineat; sed contradicunt Nav. Veg. Graf. Dian. Gorm. & alii, quia videtur esse quedam inchoata confessio, quod ex communi sententia est verum, si charta sit pœnitentis muti, quia sic intendit manifestare peccata sua Confessario: si autem missa sit Confessario distanti, non censetur in ordine ad confessionem; cum nemo possit, neque adeo præsumatur velle sic confiteri: Croix, & alii.

Dico secundo: Qui obligatus est sigillo, in nullo profus casu, neque directe, neque indirecte, potest ejus materiam ulli revelare, nec ipsi pœnitenti, nec alteri scienti etiam sub sigillo, nec etiam post mortem pœnitentis; nisi vel aliunde materiam illam sciverit, vel nulum sit periculum revelandi pœnitentem, vel habuerit ab hoc expressam licentiam: Doctores communiter. Ratio est, quia secus redderetur merito odiosa pœnitentibus confessio: ideoque D. Thom. in *suppl.* q. II. a. 1. ad 1. *Ex confessione scitum est quasi nescitum*; imo, *Mirrus scit, quam qui nescit*, ut loquitur D. August. Hinc maxime caveat Confessarius, ne in confessione loquatur de auditis in confessione aliorum, præsertim complicitis:
&

&, si accuset, se audivisse confessionem alterius, præstat aliquando non eum monere de obligatione sigilli, ne forte ex malitia id dixerit, ut sic confirmetur sua suspicio. Caveat etiam Confessarius, vel quicumque viderit aliquem clam confiteri Confessario extraordinario, id aliis dicere, ne scilicet ingerat suspicionem peccati gravioris. Caveat item Parochus daturus Viaticum ægro, ne interroget Confessarium, an absolverit, sed solum interroget, an sit ille confessus, ne scilicet Confessarium incautum exponat periculo frangendi sigillum; Croix, Gorm. & alii. Porro quilibet Confessarius, si ab aliis interrogetur, potest, & debet negare peccatum pœnitentis, &, si opus fuerit, cum juramento, quomodocunque interrogetur, etiam ut Confessarius, quia habet scientiam omnino incommunicabilem, adeoque perinde est, ac si nihil sciret. Advertat tamen, quod, si interrogetur, an v. g. publica meretrix ipsi jam confessæ dixerit suas fornicationes, tunc potest positive negare, quia inde inferretur, confessionem non fuisse integram; debet ergo, vel remittere interrogantes ad pœnitentem; vel dicere, ipsam confessam esse, & se functum suo officio: Henr. Gorm. & alii. Si autem eam non absolvit (quod caute fieri debet, ne advertant adstantes) & tamen ipsa petat schedulam confessionis; tunc, si nullum dixit peccatum, potest negare, quia nulla habetur ne inchoata quidem confessio. Si vero cum animo se accusandi dixit aliquod peccatum, probabilius non potest negare, si soleat dare aliis; quia negare esset indirecte manifestare, quod confessam non absolverit: Con. Laym. Averf. & alii contra Bonac. Fagund. & alios.

Dixi primo: *Nisi aliunde materiam illam scierit*; si enim peccatum pœnitentis esset aliunde notum Confessario, hic non frangit sigillum, si de eo loquatur, nulla facta mentione confessionis, nec certius, vel amplius affirmet, quam, quod extra confessionem novit, quia confessio non privat jure loquendi de rebus, quas ante, vel post aliunde scit; solum ergo caveat, ne appareat loqui ex notitia confessionis: Navar. Suarez, & alii communiter contra Henr. Abb. Farinac. Hinc, si publicus peccator, quem non absolvit, petat ab eo Communionem, Viaticum, Extremam Unctionem, &c. potest, & debet negare etiam publice petenti; quia utitur notitia publica, & quam ipse etiam aliunde habet: ne
tamen

tamen revelet negationem absolutionis, dicat, *Cum sit publicus peccator, debes ante Communionem, &c. publice ostendere, quod mutaveris malam vitam*: Regin. Lugo, Averf. & alii.

Dixi secundo: *Nisi ullum sit periculum revelandi pœnitentem*; quia, si nullum sit tale periculum, nulli redditur odiosa confessio. Hinc Confessarii passim confidunt viros dictos de casu in confessione audito, tacendo personam pœnitentis. Contra vero, si aliquod sit ejusmodi periculum etiam suspicandi de illa, non possunt; ideoque, si Confessarius non possit aliter confiteri suum peccatum, nisi cum periculo manifestandi peccatum sui pœnitentis, debet illud tacere, juxta alibi dicta: si dicat aliis, *Primus mihi confessus fuit adulter*, exponit se periculo frangendi sigillum, quia facile scire potest, quis fuerit ille primus: item si dicat, *Hodie Mulier, Sacerdos, &c. mihi confessus est furtum*; quia exprimendo statum, & tempus, facit, ut persona in suspicionem prudenter venire possit: Fagun. & alii: item, si coram pœnitente, & aliis multis dicat, *Unus vestrum adulteravit*, frangit sigillum; quia merito reddit pœnitenti confessionem odiosam. Quod autem cap. *Sacerdos, de Off. Jud. Ord.* dicitur, *Pœnitentem argui posse indeterminate, sicut dixit Christus, unus vestrum me traditurus est*, intelligi debet de peccato aliunde noto: Sylv. & alii. Similiter, si de aliqua Communitate, Monasterio, vel Cœtu dicat, inesse aliquod peccatum, peti licentiam à reservatis, &c. quia quilibet est pars magna parvæ Communitatis; unde est non leve periculum suspicandi de reo: Suar. Vasq. Bonac. Lug. & alii communiter contra Navar. Averf. & alios. Secus vero, si id dicat de ampla Civitate, quia omnes sciunt in magna Republica esse peccata cujusvis generis, nec est periculum, ut Rei innotescant: Bon. Gran. Leand, & alii: etsi sæpe expediat ab his locutionibus abstinere, cum sæpe adfit saltem scandalum.

Dixi tertio, *Nisi habuerit à pœnitente expressam licentiam*; quia sigillum inductum est à Christo in gratiam pœnitentis, qui proinde potest illud relaxare: D. Th. & alii communiter contra Gabr. Duran. & alios. Debet autem hæc licentia esse expressa (nec satis est tacita, vel præsumpta: Doctores communiter contra Grass.) sive facto, ut si pœnitens incipiat loqui cum

Con-

Confessario de alias dictis in confessione, & sic dat licentiam loquendi secum; sive verbo, ut si dicat, ut de his loquatur cum alio. Debet etiam esse omnino libera, ita ut non valeat, si sit ob metum reverentialem, aut ob preces importunas concessa: Navar. Henr. Suarez, & alii communiter. Debet etiam esse concessa in bonum, ita ut, si sit in malum poenitentis, aut aliorum, non valeat: Nav. & alii; si autem ad animi solatium, valet: Leand. Debet denique stricte accipi, ita ut, si dicat, *Do licentiam, ut loquaris cum Titio*, debeas cum aliis servare sigillum, & dicere Titio, te loqui ex licentia poenitentis de auditis in confessione, ut scilicet Titius accipiat sub eodem sigillo: si dicat, *Quod dixi, sit tanquam dictum extra confessionem*, tunc, etsi possis loqui cum aliis, at non potes dicere, te audivisse in confessione, quia non loqueris ex ea notitia, neque ex facultate respectu illius, sed ex nova notitia: Suar. d. 33. f. 5. num. 7.

Inferens hinc, Quod si Confessarius velit loqui cum poenitente extra confessionem de auditis in illa, debeat prius petere ab eo licentiam: Suarez, Nav. & alii communiter contra Palud. ita ut, si poenitens neget licentiam, debeat Confessarius tacere: Dian. p. I. t. II. r. 18. & alii communiter contra Suarez, cujus sententiam probabilem dixi q. 4. c. 2. in eo tantum casu, quo oblitus fuerit illum absolvere, quia non erat completum Sacramentum. Cæterum, si statim post absolutionem occurrat error emendandus, potest loqui etiam non petita licentia, quia, quæ fiunt in continenti, inesse dicuntur: Henr. Gran. & alii: idem est, si postea ad confessionem redeat, quia pertinet ad idem omnino forum: Gran. Leand. & alii contra Fag. & Dian.

CAPUT III.

An aliquando possit Confessarius uti notitia habita tantum in confessione?

Dico primo: Illicitum est uti scientia confessionis cum aliquo gravamine poenitentis, etiamsi absit omnis revelatio sigilli, & etiamsi multo gravius gravamen poenitentis sequeretur ex non usu talis scientiæ. Ita decretum est in Congr. Gen. universalis Inquis. sub Innocent.